

Myśle pozytywnie

Empatia i dostrzeganie potrzeb innych osób, zarządzanie sobą w czasie,
umiejętność refleksyjnego myślenia o sobie

Zróbmy coś razem

Grupa docelowa

klasy IV-VI

Czas zajęć

45 min.

Wykorzystywane metody

wizualizacja
–
oś czasu
–
rozmowa
–
mapa myśli

Cele spotkania

Uczeń/uczennica:
–
lepiej poznaje zainteresowania i pasje innych osób
–
planuje czas
–
rozpoznaje potrzeby innych osób
–
wie, jak dzielić się wiedzą

Opis przebiegu z wykazem poszczególnych ćwiczeń/zadań:

1. Nauczyciel/nauczycielka kładzie na środku sali dużą plachtę białego materiału (może to być duże prześcieradło, może też być do papier) z narysowanymi konturami miejscowości, w której znajduje się szkoła. Na takiej mapie jest zaznaczony punkt orientacyjny i jest to szkoła właśnie. Pierwsze zadanie dzieci polega na tym, by zaznaczyć na mapie, gdzie mieszkają. Punkty dzieci podpisują swoimi imionami, nazwiskami lub pseudonimami.
2. Następnie nauczyciel/nauczycielka prosi, by dzieci dobrały się w pary lub trójki (w zależności od tego, jaka jest liczba dzieci w klasie – nikt nie może zostać sam), kierując się zasadą: Wybieram tę osobę, która mieszka najbliżej mnie. Grupy siadają w różnych miejscach sali.
3. Każda z par/grup na osobnych kartkach rysuje oś czasu, na której zaznacza wszystkie wspólne działania, wszystko to, co do tej pory robili razem (np. zawody sportowe, wycieczki klasowe, urodziny u kogoś w domu, itd.)
4. Dzieci wymieniają się przez chwilę informacjami o sobie, opowiadają, co najbardziej lubią robić, w czym są najlepsi, co ich interesuje, co robią często. Kolejnym krokiem jest zadawanie pytań: *Co mogę dla ciebie zrobić? Czym mogę się z tobą podzielić?* W ten sposób dzieci wymieniają się informacjami o potrzebach, np. Marysia świetnie radzi sobie z matematyką, a Janek doskonale maluje. Mogą podzielić się swoimi umiejętnościami, pasjami, wiadomościami.
5. Po skompletowaniu informacji dzieci raz jeszcze rysują oś czasu. Teraz jednak będzie to oś przyszłości (np. na dwa najbliższe tygodnie). Zaznaczają na niej, kiedy podejmą wspólne działania i jak będą one przebiegać. Tu może pomocna być mapa – dzieci mogą wykorzystywać czas powrotu do domów albo mogą się odwiedzać. Dzieci same zastanawiają się, jak zaplanować działania, nauczyciel/nauczycielka jedynie podpowiada, komentuje, doradza.
6. Na koniec lekcji dzieci siadają w kręgu, dookoła mapy. Każde dziecko mówi, czego dowiedziało się o osobie, z którą pracowało (np. dziś już wiem, że Ewa lubi rysować). W ten sposób dzieci również zdobywają informacje na temat tych, z którymi dziś nie pracowali w grupach/parach.

Streszczenie metodyczne dla nauczyciela:

Celem lekcji jest wzajemne poznanie i pogłębienie relacji. Gdy dzieci dzielą się same na grupy, zazwyczaj wybierają osoby już dobrze im znane. Tym razem jednak mogą trafić na kogoś, kogo nie mieli okazji dobrze poznać i polubić. Podziałowi takiemu służy mapa, na której dzieci zaznaczają miejsce swojego zamieszkania i pracują w parach/grupach z tymi osobami, obok których mieszkają. Dzielą się informacjami o sobie i oferują wzajemną pomoc lub wspólne dzielenie się pasjami.

Proponowana bibliografia uzupełniająca:

1 / Publikacja przygotowana na zlecenie Ministerstwa Edukacji Narodowej, Wolontariat szkolny. Poradnik dla nauczycieli, dyrektorów i rodziców.

Źródło: https://men.gov.pl/wp-content/uploads/men_nauczyciele/index.html

Związek z podstawą programową:

Wiedza o społeczeństwie:

1. **Społeczna natura człowieka. Uczeń:**

—

wymienia cechy grup społecznych; charakteryzuje grupę koleżeńską i grupę nastawioną na realizację określonego zadania; uzasadnia, że efektywna współpraca przynosi różne korzyści; przedstawia różne formy współpracy w grupie;

2. **Szkoła i edukacja. Uczeń:**

—

charakteryzuje klasę szkolną, pozalekcyjne koło zainteresowań,

Wychowanie do życia w rodzinie:

—

bierze udział w życiu społecznym przez: wolontariat, stowarzyszenia, grupy nieformalne i aktywność indywidualną; ujawnia wrażliwość na osoby potrzebujące pomocy i zna konkretne sposoby jej udzielania;

—

jest odpowiedzialny za własny rozwój i samowychowanie.